

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή εσφαλμένως εφάρμοσε εν προκειμένω τον κανονισμό (ΕΚ) 1191/69 του Συμβουλίου⁽¹⁾. Προβάλλει ότι η Combus δεν έχει ούτε «υποχρεωτική τιμολόγηση» ούτε «υποχρέωση λειτουργίας» και η εταιρία δεν παρέχει δημόσια υπηρεσία. Ο κανονισμός δεν έχει εφαρμογή στην Combus και η χορηγηθείσα σ' αυτήν κρατική ενίσχυση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού.

Η Επιτροπή έλαβε ως βάση στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η ενίσχυση προς την Combus είναι ενίσχυση χάριν αναδιαρθρώσεως. Η προσφεύγουσα προβάλλει συναφώς ότι η χορηγηθείσα ενίσχυση δεν είναι ενίσχυση χάριν αναδιαρθρώσεως, αλλά συνιστά επιδότηση λειτουργίας, και ότι ουδέποτε υπήρξε ένα σχέδιο αναδιαρθρώσεως για τις συνολικές 3 χορηγηθείσες επιδοτήσεις. Επιπλέον, κατά τις διατάξεις πλαίσιο, υφίσταται ως προϋπόθεση ότι οι λήπτες ενισχύσεων συμβάλλουν σημαντικά στο πρόγραμμα αναδιαρθρώσεως με ίδια μέσα σε περίπτωση εξωτερικής χρηματοδότησεως και είναι σαφές, κατά την προσφεύγουσα, ότι η Combus ουδόλως συνέβαλε η ίδια σε κάτι τέτοιο.

Όσον αφορά το άρθρο 73 της Συνθήκης ΕΚ, η προσφεύγουσα προβάλλει, μεταξύ άλλων, ότι ούτε τα κράτη μέλη ούτε η Επιτροπή έχουν τη δυνατότητα να επικαλεστούν το άρθρο 73 για να δικαιολογήσουν ενισχύσεις για επαγγελματικές δραστηριότητες ή στόχους στον τομέα των μεταφορών που δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με το άρθρο 87 της Συνθήκης ΕΚ.

Τέλος, προβάλλεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και την αρχή της αναλογικότητας, ότι παρέβη το καθήκον αιτιολογήσεως και ότι διέπραξε σοβαρές πλημμέλειες κατά την εξέταση της υποθέσεως, χρησιμοποιώντας εσφαλμένα στοιχεία ως έρεισμα της αποφάσεως.

(1) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1191/69 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1969, περί των ενεργειών των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημοσίας υπηρεσίας στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών (ΕΕΕιδ. έκδ. 07/001, σ. 100).

Προσφυγή του Christopher Wilkinson κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 12 Ιουλίου 2001

(Υπόθεση T-159/01)

(2001/C 275/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Christopher Wilkinson, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Marc-Albert Lucas, avocat, άσκησε στις 12 Ιουλίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις από 1 Δεκεμβρίου 2000 αποφάσεις του γενικού διευθυντή Γενικής Διευθύνσεως της Κοινωνίας Πληροφοριών (ΓΔ ΚΠΛ):

- περί αναθέσεως στην επιφορτισμένη με τις τηλεπικοινωνίες μονάδα της διευθύνσεως Α της ΓΔ ΚΠΛ των αρμοδιοτήτων οργανώσεως και διαχειρίσεως των υποδομών του διαδικτύου τις οποίες ασκούσε ο προσφεύγων ως σύμβουλος·

- περί καταργήσεως των συμβουλευτικών καθηκόντων του προσφεύγοντος·

- περί μελλοντικής ανατοποθετήσεώς του σε άλλη Γενική Διεύθυνση, στο πλαίσιο της ανακατανομής των θέσεων εργασίας·

- περί προσωρινής τοποθετήσεώς του ως συμβούλου ad personam στη διεύθυνση Α της ΓΔ ΚΠΛ.

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση περί απορρίψεως των διοικητικών ενστάσεων τις οποίες υπέβαλε ο προσφεύγων στις 4 και στις 19 Δεκεμβρίου 2000 καθώς και στις 19 Ιανουαρίου 2001 κατά των αποφάσεων της 1ης Δεκεμβρίου·

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- Η ύπαρξη εν προκειμένω προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως.

- Προδήλως ανακριβής δικαιολόγηση των προσβαλλομένων πράξεων.

- Παραβίαση της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2000, περί θέσεως σε εφαρμογή του «Peer Review», όπως αυτή ανακεφαλαιώνεται με το από 13 Σεπτεμβρίου 2000 έγγραφο της Γενικής Γραμματείας προς τους γενικούς διευθυντές και τους προϊσταμένους υπηρεσίας.

- Παραβίαση της αρχής της προνοίας.

- Παραβίαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Προσφυγή του Juan Pedro Pérez Escanilla κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Ιουλίου 2001

(Υπόθεση T-163/01)

(2001/C 275/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Juan Pedro Pérez Escanilla, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Jean-Noël Louis και Véronique Peere, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιουλίου 2001 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 2000 περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό Α4 για την περίοδο προαγωγών 1999·
- να καταδικάσει την καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων βάλλει κατά της μη προαγωγής του στον βαθμό Α4 για την περίοδο προαγωγών 1999.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ισχυρίζεται ότι η ΑΔΑ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση του προσφεύγοντος σε σχέση με τον μέσον όρο βαθμολογίας της Διεύθυνσεως στην οποία υπηρετεί. Επιπλέον, η απόφαση βασίζεται στο μοναδικό στοιχείο ότι η Γενική του διεύθυνση διέθετε ποσοστό τριών μόνο δυνατοτήτων προαγωγής στον βαθμό Α4 το 1999. Δεδομένου ότι είχε προταθεί από τη Γενική του Διεύθυνση στην τέταρτη θέση, η ΑΔΑ αυτομάτως, και χωρίς συγκριτική έρευνα των προσόντων του σε σχέση με όσους διέθεταν τα τυπικά προσόντα προαγωγής, απέκλεισε την πιθανότητα προαγωγής του για το εν λόγω έτος.

Ο προσφεύγων επικαλείται:

- παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ·
- παραβίαση της αρχής της εξελίξεως της σταδιοδρομίας·
- πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως·
- παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Προσφυγή του Arnaldo Lucaccioni κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Ιουλίου 2001

(Υπόθεση T-164/01)

(2001/C 275/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Arnaldo Lucaccioni, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Mauro Cimino, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊ-

κών Κοινοτήτων στις 19 Ιουλίου 2001 αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να του επιδικάσει αποζημίωση λόγω σωματικής βλάβης και αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, τις οποίες του προξένησε εναγόμενη μεταξύ 1967 και 1990, ασχέτως αν υπάγονται στο άρθρο 73 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, και που οφείλονται σε πταίσμα και ασύγγνωστη υπαιτιότητα της Επιτροπής, διότι, μεταξύ άλλων:
 - προξένησε υπαιτιώς στον ενάγοντα διαρκείς σωματικές βλάβες, υποχρεώνοντάς τον εν επιγνώσει της να εργάζεται, και μάλιστα με αναληθείς ισχυρισμούς, σε περιβάλλον μονωμένο με αμιάντο, γνωρίζοντας επισταμένως ότι ο αμιάντος είναι επιβλαβής ακόμη και για πρόσωπα που δεν εκτίθενται ευθέως στον κίνδυνο,
 - δημιούργησε εν επιγνώσει της σοβαρό κίνδυνο για τη ζωή του προσφεύγοντος,
 - προσέβαλε εν επιγνώσει της την εργασιακή ασφάλεια του προσφεύγοντος, λόγω βαρειάς αμέλειας,

υπολογιζόμενες στο ποσό των ΙΤΛ 7 000 000 000, ποσό που δικαιολογείται κατ' αναλογίαν προς την ατομική επίδικση σε καθέναν από τους παθόντες (περίπου ΙΤΛ 1 000 000 000) στην απόφαση 4840/96 της 5/7/96 της Pretura Circondariale di Torino και των αποζημιώσεων που επιδικάστηκαν σε καθέναν από τους παθόντες του τηλεφερικ «Cermis», ΙΤΛ 4 000 000 000·

- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στον ενάγοντα της παρούσας υποθέσεως, που είναι ο ίδιος με τον της υποθέσεως T-165/95, Lucaccioni κατά Επιτροπής⁽¹⁾, αναγνωρίστηκε ποσοστό ολικής διαρκούς αναπηρίας 130 %, καταβλήθηκε κεφάλαιο αντιστοιχούν σε ποσοστό 100 %, κατά το άρθρο 12 της κοινής ρυθμίσεως, και αποζημίωση αντιστοιχούσα σε ποσοστό 30 %, κατά το άρθρο 15 της ίδιας κοινής ρυθμίσεως. Δεδομένου ότι το 1985 η εναγόμενη αποφάσισε ότι η σωρευτική εφαρμογή των δύο άρθρων δεν μπορούσε να οδηγήσει σε υπέρβαση του 100 %, ο ενάγων δεν θα μπορούσε πλέον, όπως φαίνεται, να επικαλεστεί το άρθρο 73 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ). Με την παρούσα διαδικασία, ο ενάγων ζητεί αποζημίωση λόγω σωματικής βλάβης και αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, που αφορούν το διάστημα μεταξύ 1967 και 1990, ασχέτως αν υπάγονται στο άρθρο 73 του ΚΥΚ και καταλογιστέες στη συμπεριφορά της εναγομένης ως εκ του τρόπου με τον οποίο αντιμετώπισε τα προβλήματα που προέκυπταν από την παρουσία αμιάντου στο κτίριο Berlaymont.